

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 90/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., Palárikova 83, Čadca, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. CA-4C/73/2022 a postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/45/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. CA-4C/73/2022 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/45/2024. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu a krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 6 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručенou Okresnému súdu Čadca (v súčasnosti okresný súd, pracovisko Čadca, pozn.) 6. júla 2022 domáhala určenia vlastníckeho práva k v žalobe špecifikovaným nehnuteľnostiam. Okresný súd uznesením č. k. 4C/73/2022-58 zo 14. novembra 2022 žalobu odmietol. Na odvolanie sťažovateľky krajský súd uznesením č. k. 9Co/24/2023-74 z 28. februára 2023 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne okresný súd uznesením č. k. CA-4C/73/2022-133 z 8. novembra 2023 konanie zastavil. Proti predmetnému uzneseniu podala sťažovateľka odvolanie. Okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 17. apríla 2024. Odvolacie konanie je vedené na krajskom súde pod sp. zn. 11Co/45/2024, pričom do dňa podania ústavnej sťažnosti o odvolaní nebolo rozhodnuté.

3. Podstata sťažnostnej argumentácie je založená na tvrdenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zbytočnými prietahmi okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní ako celku. Zbytočné prietahy mali byť spôsobené jednak nesústredeným postupom okresného súdu, ako aj nečinnosťou krajského súdu, ktorý napriek urgenciám sťažovateľky v prebiehajúcom odvolacom konaní stále nerozhodol.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zbytočnými prietahmi okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní ako celku.

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

6. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

7. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. Napadnuté konanie ako celok trvá od júla 2022 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (11. februára 2025) jeho dĺžka (2 roky a 7 mesiacov) nepresahuje dĺžku súdneho konania, ktorá sa považuje za akceptovateľnú pre zachovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to štandardne na jednom stupni sústavy súdov v trvaní dvoch až troch rokov. Konanie na okresnom súde (vrátane prvého odvolacieho konania) trvalo 16 mesiacov, samotné odvolacie konanie trvá do podania ústavnej sťažnosti 10 mesiacov. Nejde pritom o konanie, ktoré vyžaduje prednostné vybavenie, čo sťažovateľka ani netvrdí.

9. Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka napadnutého konania sa už na prvý pohľad nejaví ako ústavne neakceptovateľná. Ústavný súd registruje jednorazový prietah okresného súdu pri predkladaní druhého odvolania krajskému súdu, ktorý sám osebe nepredstavuje zásah do práv sťažovateľky. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2

písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu